

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

Manvale Parvvlorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

MANVALE PARVVLORVM.

CAPITA LIBRI SEQVENTIS.

D E vocatione parvulorum ad Christum.	Cap. I.
De doctrina Iesu, & humilitate eius.	II.
De puritate & sublimitate sancti Ioannis apostoli.	III.
De sanctitate & excellentiâ sancti Pauli apostoli.	IV.
De magna humilitate sancti Francisci.	V.
De bona imaginatione contra malum.	VI.
De breuitate omnis rei sub celo.	VII.
De devotione sancti David regis in oratione.	VIII.
De paupertate spiritus propter Christum.	IX.
De studio simplicis fratris in passione Christi.	X.
De puritate multarum virtutum.	XI.
De laude Dei ex ore iusti.	XII.
De arcta custodia cordis & oris.	XIII.
De frequentia orandi.	XIV.
De eterna vita premio promerendo.	XV.

C A P V T . I.

De vocatione parvulorum ad Christum.

Matt. 19. 1. **S**'nite parvulos venire ad me, talium est enim regnum cælorum. Hæc sunt verba Iesu Christi, summi pastoris & celestis doctoris nostri in schola Dei, quæ discipulis suis & turbis loquebatur, cum parvuli sibi a parentibus presentarentur ad tandem. Quos pius magister & dulcis Dominus (sicut sanctus Marcus narrat) complexans, & manus suas super eos imponens, benedicebat eos, & ait: Amen dico vobis, quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Et iterum secundum Matthæum ad omnes maiores ait: Nisi conuersti fueritis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum.

Matt. 10.

2. O bone pastor & dulcis magister, quam dulciter loqueris, & veraciter doces: & paucis verbis ostendis omnibus hominibus rectam viam tendendi per humilitatem ad regnum Dei! Hæc sancta verba consolantur humiles & pauperes, arguunt superbos & diuites, confortant simplices & innocentes. Deus enim superbis resistit, humilibus autem dat gratiam in presenti, & gloriam in futuro. In omnibus ergo bonis que agis, loqueris, & cogitas,

Jacobi 4.
Humilitas
nunquam
descenda.

gitas, ab humilitate noli recedere, ne perdas totum quod facis. Nam nulla valet opera bona, nisi fuerint in humilitate fundata, & charitatis melle perfusa, & ad honorem Dei pura intentione facta. Caue superbiam, omnium vitiorum foueam, & virtutum ruinam. Esto innocens & quasi parvulus sine dolo, ab omni malitia purus; & eris Deo & hominibus dilectus, & in te pacatus.

C A P V T I I .

De doctrina Iesu, & humilitate eius.

I. **D**iscite à me (ait Iesus) quia misericordia sum & humilis corde. O humilitas virtus Christi quantū confundis superbiam vanitatis nostrę; qui de paruis bonis cupimus laudari; & de multis malis nolumus vituperari? O bone Iesu, tu pro nobis multa mala pertulisti, quę non fecisti; & innumera nobis bona contulisti, quę non meruimus, nec digni sumus habere. Nam totū gratia est & immēsa pietatis, quicquid boni fecisti nobis, & adhuc quotidie facis; parcendo delictis nostris, & beneficiō in multis. Gratias semper tibi pie Deus sed vae nobis ingratis, tepidis, & superbis, pro innumeris beneficiis tuis & promissis.

Matt. IX.

C A P V T I I I .

De puritate & sublimitate sancti Ioannis Apostoli.

I. **E**cce puer meus electus, quem elegi. Quid fecit beatum Ioannem apostolum tam clarum ingenio, & tam prædictum à Domino nostro Iesu Christo; vt tam alta caperet & scribebat de Deo, ultra omnes doctores in mundo? Magna puritas eius mentis & corporis, perfecta quoque charitas ardens erga Deum & proximos suos, non verbo tantum & lingua, sed opere & veritate. Hoc enim ipse aperte testatur in epistola sua, de gemina charitate scribens. Si ergo non potes cum sancto Ioanne Evangelista altiora contemplari de sancta Trinitate, stude humilitatem & patientiam Christi cum infirmo Lazaro cogitare & sequi. Et si non vales cum sancto Paulo ad tertium celum euolare, stude cum beata Maria Magdalena ad pedes Iesu plorare, & veniam petere.

Ioannes
Euangel.
vnde tam
sapiens &
charus
Deo.
Si non po-
tes cum
celioribus
diuis su-
blimia ap-
prehende-
re, se & tare
cum aliis
humilia.

C A P V T I V .

De sanctitate & excellentia Pauli Apostoli.

I. **V**as electionis mihi est iste. Quid fecit sanctum Paulum tam magnum & sublimem apud Deum? Contemptus mundi & omnium terrenorum, cum abnegatione sui ipsius, & mortificatio-

ne

M.
Cap. I.
II.
III.
IV.
V.
VI.
VII.
VIII.
IX.
X.
XI.
XII.
XIII.
XIV.
XV.

ne carnis, & abiectione omnis temporalis honoris. Quid plus super hæc omnia? Perfectus amor Dei & proximi, sine aliquo lucro terreno & proprio commodo, Christo seruiendo in hoc mundo. Quid inter multas reuelationes sibi à Deo factas magis docuit & commendauit fidelibus Romanis, Corinthijs, Galatis, & cæteris omnibus in vniuerso orbe constitutis? Iesum Christum, & pro nobis crucifixum: pro quo ipse multa pati oportauit, & mori non formidauit; quia sacra stigmata passionis eius quotidie in corde & corpore suo pro nominè eius & amore portauit.

C A P V T V.

De magna humilitate sancti Francisci.

¶ **H**ic est, qui contempsit vitam mundi. Quid fecit humilem & sanctum Franciscum tam deuorum & Deo dilectum in hac vita, & tam altum in gloria? Verè profunda humilitas sua, & quia inter omnia beneficia diuina & exercitia quotidiana, passionem Christi & sacra vulnera doloris eius immensi amoris plena, in mente portauit, recoluit, condoluit, grauissimè ponderauit, amarissimè fleuit, & ardentissimè amauit. Nam magna gratia confertur humilibus, & passionem Christo quotidie recolentibus. Verus enim humilis non se reputat nec eleuat de bonis, quæ facit: sed omnibus viliorē se æstimat, & cunctis inferiorē veraciter confitetur. Hic propria mala sua inspicit & plangit, & aliorum bona videns congaudet, pro quibus Deum laudat & benedicit, orās, ut sui misereatur, & se à malis liberet.

C A P V T V I.

De bona imaginatione contra malum.

Matt. 16.

Immissiones cogitationum malarum vmbone bonarum repellēda, præcipue verbo Dei.

¶ **V**ade retro Satana. Omiles Christi loquere hæc verba contra omnia mala phantasmata diaboli. Nā armata, sunt sancta verba & opera Christi. Igitur contra ignita carnis iacula, pena amara Christi vulnera. Contra tædium cordis, sit semper in ore dulcis Iesus. Contra omnes malas suspiciones & indignationes tuas de aliis, cogita omnes culpas tuas, quas fecisti ab initio natiuitatis tuæ usque modò, & desiste indignari. Sint omnia bona tua aliis communia, & ad laudem Dei facta; sed mala tibi soli imputa, & ad feruenterem emendationem converte.

2. Dum vacat tempus & hora ab externo labore, sit protinus psalmus & laus Dei in corde & in ore. Cor non potest diu quietescere, nec lingua tacere; aut enim bona aut mala imaginatur, aut Christia pensat, aut læta reuoluit, sicut molendinū quod à vento moue-

mouetur. Ne ergo mala subito irruant & maculent, sacra verba tanquam munda grana cordi tuo insere, & ea diligenter reuol- uendo in cibum conuerte. Quia tamen tot bona verba dicas & o- res; quot otiosa dixisti; & tot bona recogites & rumines, quot mala & noxia cogitasti. Aperi cor tuum Christo, & claude dia- bolo, ut sit anima tua in celo & non in saeculo. Loquitur tibi Christus in omni verbo Dei, & in omni libro scripto digito Spi- ri-tus sancti. Quaecunque enim in scripturis sanctis legis, scribis, & intelligis, solatia sunt animae fidelis in tribulatione, & reme- dia contra diaboli venena, & reuocant cor vagae metis ad Deum suum in celum.

CAPVT VII.

De breuitate omnis rei sub celo.

Veritas omnis homo viuens. Hodie homo est, & cras non in. *Psal. 38.*
venitur. Perit diues, perit pauper; perit iuuenis, perit se-
nix. Perit pulcher, perit niger; perit doctus, perit indoctus. Pe-
rit magnus, perit parvus; perit nobilis, perit ignobilis. Perit do-
minus, perit seruus; perit praelatus, perit subditus. Perit hono-
ratus, perit refutatus; perit magister, perit discipulus. Perit cle-
ricus, perit laicus; perit canonicus, perit monarchus. Perit theo-
logus, perit astrologus; perit medicus, perit in omni arte peri-
tus. Ecce omnia pertinet, praeter amare Deum, & iuste viuere.

CAPVT VIII.

De deuotione sancti David regis in oratione

Quis enim in omnibus sicut David fidelis, pergens ad im-
perium regis caelestis. Hic in die fuit miles fortis in bel-
lando contra hostes suos; & in nocte deuotus monachus, oran-
do cum gemitu & lachrymis pro peccatis suis commissis. Maxi-
mè autem regratabantur Deo pro innumeris beneficijs fibi spe-
cialiter datis, & omnibus creaturis generaliter collatis; quas ad
gloriam sancti nominis sui mirabiliter creauit & ornauit. Et ne
de bonis acceptis superbiret, ait Deum laudando: *Non nobis Do. Psal. 113.*
mine non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Et ne in aduersis defice-*Psal. 26.*
ret, ait: *Aduitor meus es tu Domine, ne derelinquas me.* Et ne vnuqua
ingratus esset, ait; *Sit nomen Domini benedictum ex hoc nunc & usque in seculum.* *Psal. 112.*

CAPVT IX.

De paupertate spiritus propter Christum.

Tanquam nihil habentes in hoc mundo, & omnia possidentes cum Christo. O sancta paupertas spiritus, super omnes dimitias mundi

Bbb

mundi

mundi & honores amanda; quam Christus docuit, & vsque in finem vitæ seruavit, & omnibus perfectis pro exemplo reliquit. Hanc multi sapientes, nobiles, diuites & potentes Christum sequentes, propter regnum cælorum sponte elegerunt. O quamlibet puræ animæ, quæ nihil habere desiderat de statu & ornatu seculi, amore Iesu-Christi! Verè magna securitas conscientiæ & iucunditas cordis, stare in subiectione & obedientia, & propter Christum crucifixum se abnegare plenè vsque ad mortem. O cælesti manna superbis absconditum, humilibus reuelatum, innocentiis propinatum, à deuotis prægustatum; qui pro speciali solatio recolunt Christum pro se passum & crucifixum.

CAPVT X.

De studio simplicis fratris, in passione Christi.

Psal. 34.

Quantus
profecetus
simplici a-
nimæ in
Christi
cruce.

Salus tua ego sum, dicit Dominus. Plus sanctitatis & puritatis, scientiæ & prudentiæ, contra omnes nequitias diaboli & errores mundi ac lordes vitiorum, inuenit simplex & innocens frater in vita & passione Domini, quam altus speculator & subtilis disputator in consideratione totius machinae mundi. Vitam & passionem Christi docemur imitari; machinam mundi speculare sine laude & gloria Dei, vanitas est & stultitia. Melius est orate humiliter Deum, quam subtiliter perscrutari cælum.

z. Dei enim est gubernare omnia, qui creauit omnia; homini est seruare mandata eius, & cauere peccata. Omnes sancti esse mus, si ista faceremus, sed quia multi ista non faciunt, nec bene viuunt: ideo multa mala eis iusto Dei indicio contingunt. Fuge ergo frater seculum, intra latus claustrum, sequere sanus Christum per arcam viam ad cælum. Bonum est tibi cum uno oculo intrare cælum, quam cum duobus in infernum; vbi erit fletus & stridor dentium, pro omnibus malis in perpetuum. Væ eis.

CAPVT XI.

De puritate multarum virtutum.

*1. Pet. 2.
Quomodo
per omnia
placeas
Deo.*

Estote rationabiles sine dolo. O sanctum & suave verbum, ex ore sancti Petri Apostoli prolatum. Placet namque maximè Deo & angelis eius, castitas cum humilitate, scientia sine inflatione, prudentia sine præsuppositione, eloquacia sine vana gloria, letitia sine dissolutione, tristitia sine amaritudine, patientia sine mutmure, locutio sine mendacio, responsio sine fallacia, promissio sine crastino, laudatio sine vituperio, dilectio sine vino, oratio sine rædio, gratitudo Deo pro omni bono sine termino, meditatio sine dispersione, contemplatio sine obscuratione, operatio sine inquinatione, quies sine pigritiâ, vñio animæ cum

cum Deo sine intermissione. Ecce verus Israëlite, in quo dolus non est. O quam bonus Deus Israël, his qui recte sunt corde. Dic ergo cum David in psalmo, neglecto omni bono terreno, intimè orando: Mihi autem adhærere Deo bonum est, ponere in Domino spem meam. Sicut fuerit voluntas in cælo, sic fiat. Nil aliud volo, nil cupio, nisi te solum Domine, pro omnib[us] labore meo & præmio in cælo. Amen.

CAPVT XII.

De laude Dei ex ore iusti.

R Ectos decet laudatio. Beatus, qui omnia bona opera sua fa- Psal. 32.
cū cum pura intentione simpliciter ad laudem Dei. Be-
atus, qui omni tempore cor suum ad beneplacitum Dei ditigit, &
nullum proprium commodum finaliter querit. Beatus, qui om-
nia immunda idola antiqui hostis à se longè projicit, & ad arma
Christi crucifixi humiliter in angustijs confugit & orat. Hic be-
ne procedit, & cum Iesu ubique per mare & aridam pergit; do-
nec ad patriam cum eo perueniat.

2. O Iesu dulce nomen, super omnia nomina Sanctorum in
cælo & in terra; cui omne genu flectitur cælestium, terrestrium,
& infernorum, angelorum & hominum. Tu via iustorum, glo-
ria beatorum, spes egenorum, salus infirmorum, amator deuoto-
rum & consolator omnium tribulatorum. Esto mihi adiutor & pro-
tector in omni necessitate, propter nomen sanctum tuum bene-
dictum in secula. Cū pauper fuero, laudabo te: cū tristis fue-
ro, laudabo te. Cū latus fuero, laudabo te: vbi cumque fue-
ro, semper laudabo te.

CAPVT XIII.

De arcta custodia cordis & oris.

C Or mundum crea in me Deus. Hæc oratio valde utilis est Psal. 50.
& potens contra omne vitium durè térans, & subito cor-
diirruens. Nil laboriosus & utilius, quam custodire cor à vanis
phantasijs, & os à verbis otiosis. Nil fructuosis, quam spiritua-
libus vacare exercitijs, orando, meditando, studendo, psalien-
do, & charitatis opera libenter faciendo. Pauca verba insufficiunt
ad necessitatem, longa texunt superfluitatem, levia inducent
vanitatem, curiosa important distractionem, dura excitant tur-
bationem; alta generant elationem, simplicia ostendunt humili-
tatem, vera parant iucunditatem, falsa provocant indignatio-
nem; bona merentur laudem, mala pœnam, sancta vita æternam
gloriam. Bonus ergo custos cordis sui, sollicitè etiam custodit
ostium oris sui; ne perdat gratiam deuotionis interius, per incu-
riam sermonis exterius.

B b b a

C A

CAPVT XIV.

Defrequentia orandi.

Luc. 11.

Quoniam oportet semper orare. O quam dulcis & salubris admonitio; quam pura & sancta oratio cælos tægens, & terram deserens: Deo colloquens, & hominibus tacens. Hoc itaq; verbum Christus ait ad Apostolos suos, & ad omnes religiosos. Sicut enim corpus vivit & nutritur cibis terrenis: ita anima sacris verbis & orationibus & meditationibus confortatur. Dat si ducjam orandi ingens dolor cordis pro commissis, & humilis confessio oris de perpetratis, cum intentione se emendandi in istis. Nil quippe bona voluntate ditius, & Deo acceptius, & animæ nostræ salubrius. Toties namque Deumoras, quoties pro peccatis tuis gemis & doles. Et quia quotidie peccas, ideo quotidie etiam orate & gemere debes, ac veniam petere pro offendis.

Gemitus
pro pecca-
tis, oratio
est.

2. Multum oras, si multum doles; parum oras, si parum doles. Parum impetas, si parum attendis ad ea, quæ legis & cantas. In multis fit excessus, sed quotidiana oratio & gemitus cordis, cum furore sancti Spiritus expurgat languores hos omnes. Qui non orat & gemit pro culpis quotidianis, pœnam sibi auget in pœnis futuris. Non ergo pigeat semper orare, & Deo devotè gratias agere, quia ipse nunquam cessat nobis benefacere.

3. Ideo nullus locus, nullum tempus, nullum opus, nullus labor, nullus dolor ab orando nos impedire debet: super quos Deus oculos suos apertos hic & vbique semper habet. Quoties enim Domini Deitui recordaris & gemis, toties cum eo leciet loquens & oras. Si non potes semper voce orare, poteris tamē & debes mente & desiderio ad Deum clamare, gemere, & plorare. Semper enim Deum orat, qui semper bona cogitat, bona loquitur, & bona facit ad honorem Dei. Amen.

CAPVT XV.

De aeterna vita premio promerendo.

Matth. 5.

Ecce merces vestra multa est in celo. Omne gaudium præses breue est, & heu multis malis inuolutum: regnum autem Dei gaudio semper plenum & æternum, supra omnem sensum & intellectum eleuatum. Hoc nullus tibi dare potest nec auferre, nisi solus Deus creator omnium iudex viuorum & mortuorum, reddens singulis pro meritis operum suorum. Propter hoc regnum consequendum, promerendum, & æternaliter possidendum; fortiter est certandum, laborandum, alacriter vigilandum,

&

& seruenter orandum: s^æpe ieiunandum, s^æpe gemendum, s^æpe
ingendum, s^æpe confitendum, s^æpe communicandum; deuotè
ministrandum, deuo^te celebrandum, deuotè psallendum; dili-
genter studendum, strictè silendum, libenter seruiendum,
promptè obediendum.

2. Patienter omne graue ferendum, omne carnale cito re-
spuēdem, omne seculare vbiique vitandū, omne turpe fugiendū,
omne honestum se^trandū, omne vitiosum odiendum, omne
virtuosum amandum; omne curiosum amputandum, omne sim-
plex & purum eligendum: omne terrenum relinquentum, omne
cælestis & divinum summè amplectendum. Hæc est via vitæ cæ-
lestis, & formula renuntiationis seculi in statu religionis; du-
cens parulos, mires, & castos, ad æternæ vitæ beatitudinem,
& gloriam sanctorum æternaliter cum Christo perfruendum.
Amen.

DE
ELEVATIONE MENTIS
AD INQUIREN D V M
S V M M V M B O N V M.

C A P V T I.

IVATE & videte, quoniam ego sum Deus. Ecce, in quo ro-
te Deus meus, non per sensus corporeos, neque per sen-
sibiles imagines; sed in me super rationes intellectuales, vbi tu
lutes intellectui meo veritas æterna, bonitas immensa, incom-
prehensibilis claritas; omnem creaturæ comprehensionem ex-
cedens, omnem acciē mentis repercutiens, & super omnes cæ-
lestes spiritus secundam quidditatē te incognitē seruans; & ta-
men secundum cuiuslibet beati spiritus capacitatem, te totum
communicans, atque omnibus & singulis infinitam deitatis tuæ
gloriam, & superefficiente naturæ tuæ substantiam manife-
stans.

2. O Trinitas unus verus Deus, Pater, & Filius, & Spiritus
sanctus, æterna gloria & summa beatitudo sanctorum, omnium-
que cælestium virtutum æterna fructio. Ex quo omnia, per quæ
omnia, in quo omnia procedunt, consistunt, & terminantur. No-
tas mihi fac vias tuas, & semitas tuas edoce me; quoniam viæ

B b b 3

tuæ